Makine Öğrenmesi Kümeleme

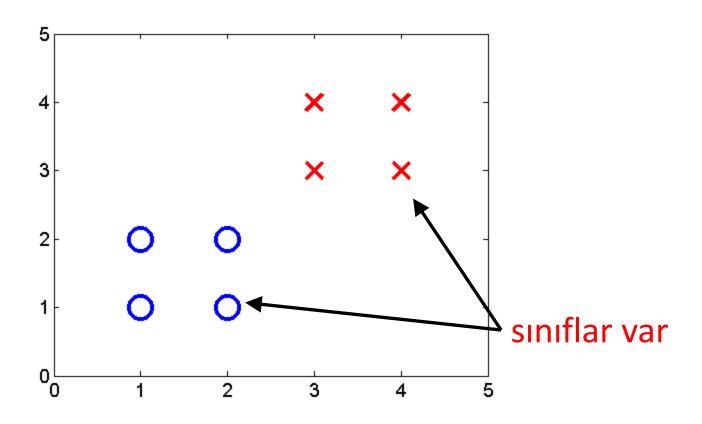
Doç.Dr. İlhan AYDIN

Kümeleme, denetimsiz makine öğrenme bir sorunudur

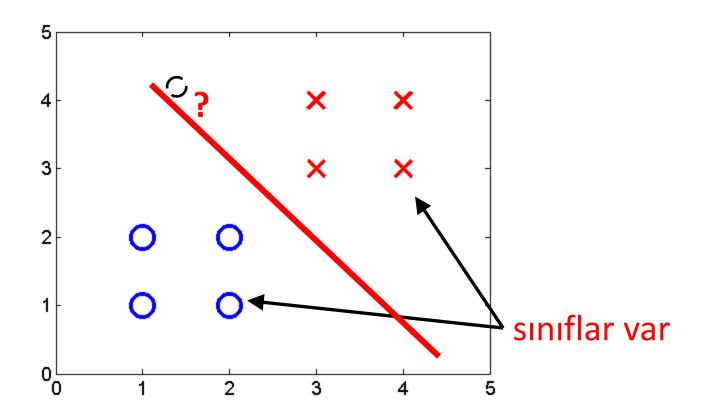
- Denetimli öğrenme, hatırlatma:
 - Modellenecek ilişki için girdi-çıktı, neden-sonuç, durum-sınıf, vb örnekler var
 - Var olan örnekleri kullanarak bir model ve gelecek durumlar için karar etme yöntemini geliştirmek lazım

- Denetimsiz öğrenme, hatırlatma:
 - Modellenecek ilişki için girdi-çıktı, neden-sonuç, durum-sınıf, vb örnekleri yok
 - Sadece "etiketsiz" veri kümesi var
 - Hem verilerin yapısını anlamak hem de ilişki model ve veriler sınıflandırılmasını bulmak lazım

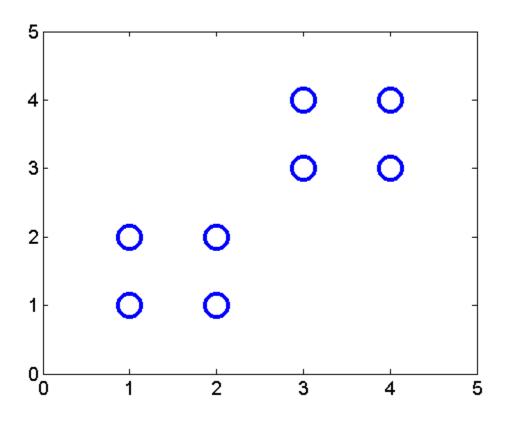
Denetimli öğrenme: sınıfların örnekleri var

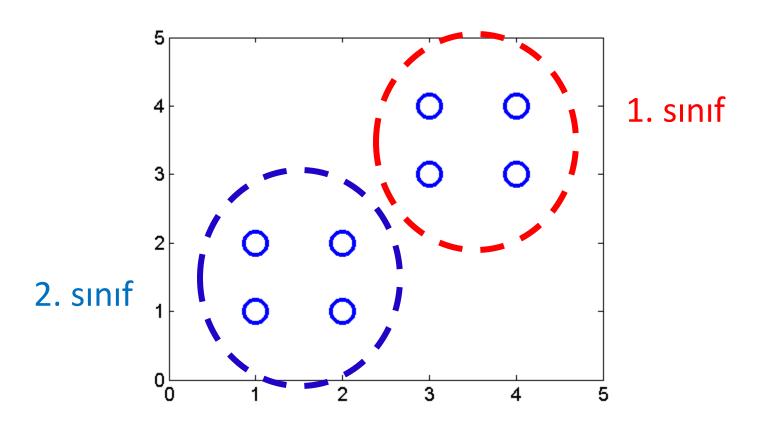
Bu örnekleri kullanarak karar modeli (mesela, lineer karar sınırı) oluşturulabilir

Denetimsiz öğrenme: sınıflar yok

Hem sınıflar hem de onlarındaki noktaları belirtmek lazım

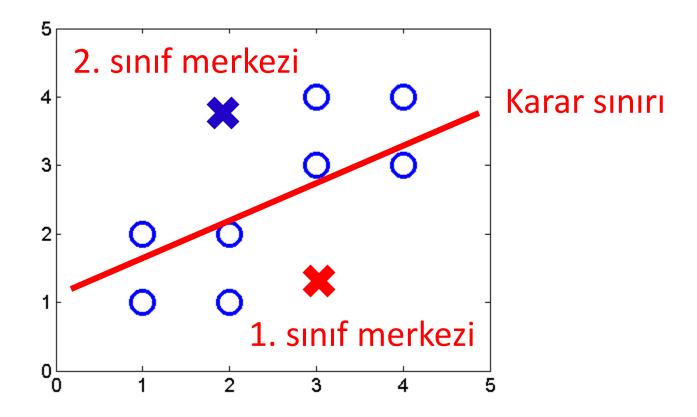

 Genel veriler için, yani etiketsiz veriler için, hem olabilir sınıfılar etiketleri hem de örneklerin sınıflandırılması yöntemi belirtmek lazım

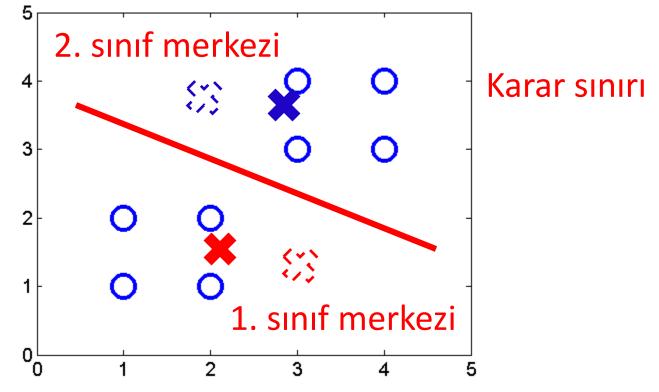
- Kümeleme önemli ve yaygın sorundur, bir çok yöntem de var
- Biz, en kolay ve çok popüler K-mean yöntemine bakacağız

- K-means yöntemi, lineer sınıflandırma yaklaşımıdır
- Bu yönteme göre, iki veri sınıfı tanımlamak için iki merkez noktası belirtilir
- Örnekler, her zaman en yakın merkezinin sınıfına konulmuştur
 - Bu sınıflandırma yöntemi, lineer karar sınırıyla temsil edilebilir

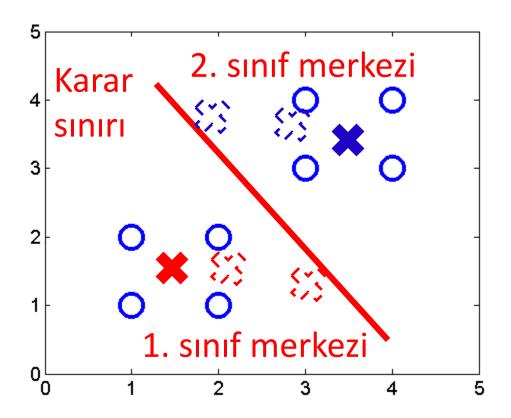
1. İki merkez noktasını belirtip örnekler merkez noktasına göre bölünür

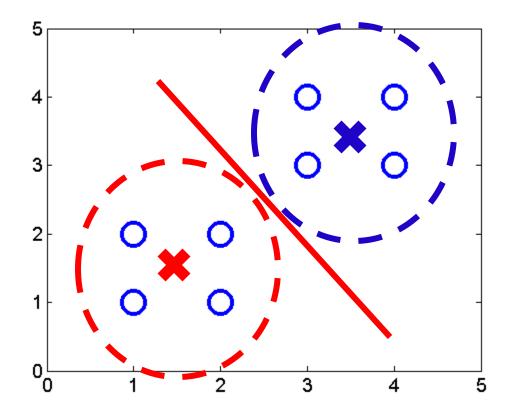
2. Bu şekilde örnekleri bölüp merkez noktalarını örneklerin ortalama pozisyonu olarak güncelleştirilir

3. Yeniden örnekleri bölüp merkez noktalarını tekrar güncelleştirilir

Sonuçta, iki küme, merkezleri ile belirtilir, ve bu kümelere göre örneklerin atanması belirtilir

- Matematiksel şekilde, K-means yöntemi bu şekilde tanımlanır;
 - Birkaç (2 yada daha çok) rasgele sınıf merkezi seçilir
 - Bütün örnekler, en yakın merkezlerin sınıflarına konulur
 - Atanmış örneklere göre yeni sınıf merkezleri ortalama pozisyon olarak hesaplanır
 - Tekrarlanır

K-means yöntemi;

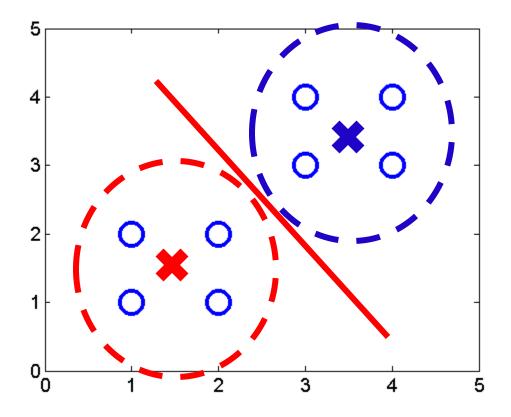
```
\mu_1,...,\mu_k = rand(\Re^n)

butun ornek icin etiket atayin

c^i = \{x^i \mid ye \ en \ yakin \ \mu_j\}

\mu_j \rightarrow ortalam \ a(x^i : c^i = \mu_j)
```

 Verilerin birkaç iyi ayrılmış kümesi varsaydı, Kmeans yöntemi bu kümeleri bulabiliyor

 Verilerin birkaç iyi ayrılmış kümesi yoksa, Kmeans yöntemi bir optimal şekilde verilerin bölgelenmesi verecek

 K-mean yöntemi için maliyet fonksiyonu şekilde tanımlanabilir; böyle maliyet fonksiyonuna "distorisyon" denir;

$$J(\{c\},\{\mu\}) = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^{m} (x^i - \mu^i)^2$$

Yani örneklerin merkezlerden toplam ortalama mesafesi

 Distorsiyonu adım adım azaltırken K-means yöntemi çıkmaktadır

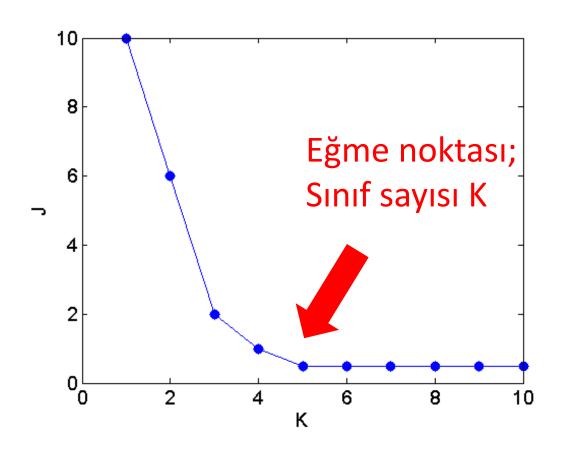
$$J(\{c\},\{\mu\}) = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^{m} (x^i - \mu^i)^2 \to \min$$

- Uygulama sorunları:
 - K-means algoritmasını başlatmak için sınıflar için ilk merkezleri elleriyle seçilmesi lazım
 - Örneklerin sırasından iki yada birkaç rasgele nokta seçilir ve onları sınıf merkezleri olarak kullanılır
 - K-means algoritması birkaç defa tekrarlanması gerekebilir: distorsiyonun birçok lokal minimumu olması yüzden algoritmanın bir geçişi iyi kümeler vermeyebilir

- Uygulama sorunları:
 - K-means yöntemi, veriler iki yada birkaç, K, sınıfa bölüyor (şundan, K-means yöntemi) ama ...
 - Sınıf sayısını, K'yı, önceden seçmek lazım;
 - K, aşağı yukarı gerçekten var olan sınıf sayısına eşit olmalıdır!
 - Bunu bilmeyebiliriz hiç ...

- Uygulama sorunları:
 - Sınıf sayısını belirtmek için "eğme noktası" (elbow point) metodu kullanılabilir
 - K-means algoritması, K=1,2,3,4,... ile çalıştırılır
 - Farklı K için, en iyi J distorsiyon değerleri çizilir
 - Bu grafikte bir "eğme noktası" olabilir
 - Bu şekilde, eğme noktası gerçek sınıf sayısını belirtir

• Eğme noktası:

- Diğer taraftan, K kümelemenin son amacına göre seçilebilir
- K-means, örnekleri en uygun birkaç sınıfa bölüyor; bu iş farklı bir amacıyla yapılabiliyor
- Bu "son" amacı bazen kullanılacak K değerini de belirtebiliyor

- Örneğin: giyim üretmede üretilecek giyim birkaç ayrık boyutlarda üretilmelidir (Small-Medium-Large)
- Tabii ki gerçek insanlar 3 boyutta değil; bu demek ki, gerçek insanların boyut dağılımına göre üretici üç en uyugun orta noktası seçip bütün giyimleri şu boyutta üretmek zorundadır

- Bu en uygun kullanılacak boyutlar, K-means algoritmasıyla seçilebilir
- Bu durumda, K=3 olması lazım, çünkü (son amacımız olarak) giyim üç boyutta üretilecek
- İyi ayrılmış sınıf burada yok, ama K-means yine de verileri üç en uygun sınıfa bölebiliyor

K-means'deki K değerini kümeleme son amacına göre 3 değerinde seçilmiştir

